

da skulde finde det naturligt og ønskeligt, om den Bestemmelse, som nu findes i Lovforslaget, bliver bevaret.

Th. Nielsen: Det er med Hensyn til Forslaget under Nr. 9, at jeg blot vil sige et Par Ord, til hvad der er yttret af den ærede Forslagsstiller. Jeg er enig med ham i, at det vel kun er 6 Gange om Aaret, at Skolekommissionens Medlemmer ifølge Lovforslaget skulle være samlede, men dette vil dog ikke være saa liden Tidsspilde. Jeg har ogsaa det imod Forslaget, at der siges, at de skulle møde. Jeg har overhovedet lidt imod, at der siges „de skulle“; men efter hvad den ærede Ordfører har yttret, og efter hvad man iøvrigt veed, har det hele Tiden vist sig, at Skolekommissionerne, siden de blev indrettede, have været en temmelig død Institution. Det kan være, at det Lovforslag, vi her forhandle, kan give Anledning til, at der overhovedet kan komme mere Liv i dem, men skal der være Liv i dem og skulle de have Betydning og virke til Gavn, saa tror jeg ingenlunde, at det vil opnaas ved at sætte en sliq Bestemmelse ind som den, Forslaget under Nr. 9 gaar ud paa at fjerne, en Bestemmelse, som aabenbart vil have til Følge, at man, naar Folk saaledes skulle blive sammen, hvadenten de have Noget at forhandle eller ikke, kommer til at se paa sliqe Institutioner med mindre gode Dine. Jeg tror, at, naar der er Noget at forhandle, og der er noget Liv i en saadan Institution, skal det nok komme ud; sliqe Bestemmelser have kun til Følge at fremkalde et Skin, og det ønsker jeg ikke. Jeg skal derfor paa det Bedste anbefale Forslaget under Nr. 9 til Vedtagelse.

S. M. Petersen: Det vil jo efter en rimelig Slutning være frugtesløst at anbefale et Forslag, som er misrekommenderet af et helt Udvalg og selv af Ministeren. Jeg har imidlertid begjært Ordet for at tale i samme Retning som den ærede sidste Taler. Jeg kan ikke forstaa Forslaget i § 5 anderledes end som til en vis Grad et Indgreb i Friheden. Vel veed jeg, at vi have andre Lovbestemmelser i lignende Retning, som paalægge

at holde visse Møder, men det er unaturligt at paalægge Folk at holde Møder, naar der ikke er Noget at forhandle om. Naar man nu kommer og siger, at det dog er godt, at man ses mindst 6 Gange om Aaret, saa siger jeg: Men hvorved er det da bevist, at de Skolekommissioner, der ikke have holdt ordentlige eller ordinære Møder, ikke have virket fuldt saa godt som de, der have holdt en hel Del Møder? Det er ingenlunde bevist, at det virker godt, at en Skolekommission kommer sammen og pro forma skriver i Protokollen: Mødet er aabnet; paa Grund af, at der Intet var at forhandle, er Mødet sluttet. Virker dette godt paa Sognet, paa Kommunen eller paa Kommunens Skolevæsen? Kan der ikke virkes ligesaa godt paa andre Maader? Formanden kan træffe sammen paa en og anden Tid med de øvrige Medlemmer af Skolekommissionen; de kunne tale sammen ved Sogneraadsmøderne og ved andre Leiligheder og maasse afgjøre mange Ting, saa Rig paa mangfoldige Ting, som de da paa en Maade afgjøre indbyrdes. Men nu siger Loven: I skulle komme sammen, hvordan det gaar eller ikke gaar, I skulle komme sammen og skrive i Protokollen. Dette er en Art af Slaveri, som ikke kan forenes med Friheden. Jeg har f. Ex. været Soldat, jeg har fundet mig i og fundet mig meget godt i at skulle være hjemme Kl. 10 om Aftenen, ja endog i at skulle være i Seng Kl. 10, men jeg har endnu ikke hørt, at man skulde sove Kl. 10 om Aftenen. Jeg kan heller ikke tro, at man ved en Lovbestemmelse kan tvinge Folk til at vaage 6 Gange om Aaret, thi er man ikke vaagen til andre Tider end 6 Gange om Aaret, er det sandelig ikke meget værd. Jeg kan ikke ret forstaa det paa anden Maade, end at det er — jeg beder undskyldte Udtrykket, det er sagt i al Ufkyldighed — at lege Blindebuk med hinanden. Dersom det ikke har mere at betyde med Skolekommissionernes hele Virksomhed, og dersom der ikke er mere Interesse for Sagen og intet andet Liv end det, der skal fremvinges derved, at der siges: I skulle se paa hverandre 6 Gange om Aaret, har det sandelig ikke meget at sige. Naar Formanden paa sin Side og de andre Medlemmer paa